

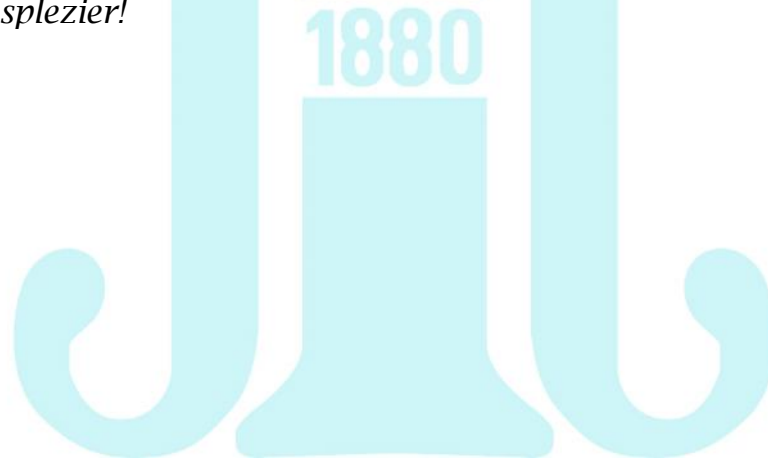
Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SALON BRIGITTE

Tragikomedie in twee bedrijven

1880

door

Christophe Vanhoutte

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2006

Nr.2915

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SALON BRIGITTE* op te voeren moet de naam van auteur *VANESSA VAN DURME* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2006/0220/023
ISBN 978-90-385-09532

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/Vanessa van Durme
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

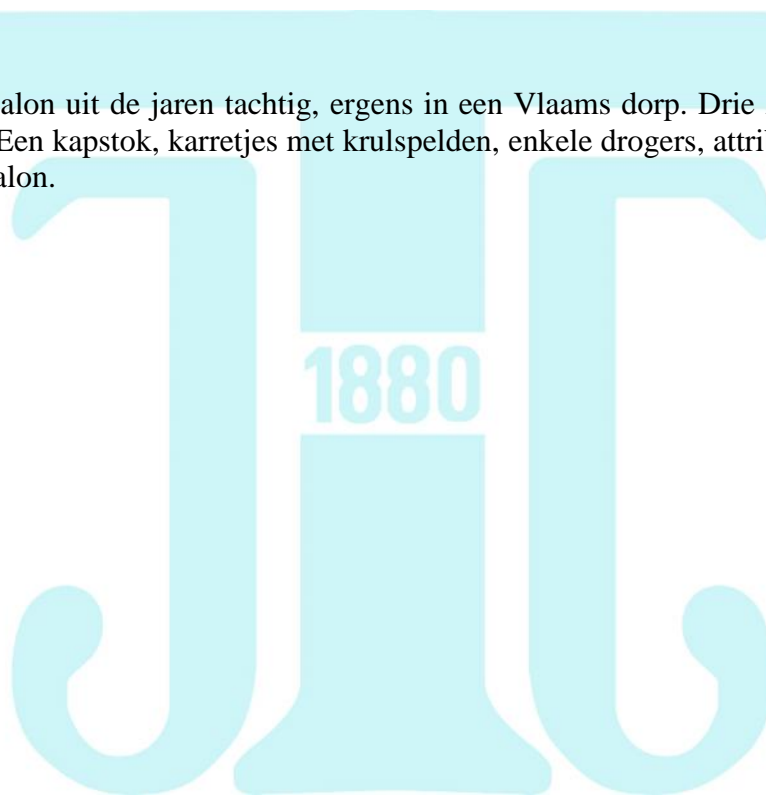
(2 dames)

BRIGITTE : Eigenaresse van salon Brigitte. 42 jaar

NICOLE : Volle werkster in het salon. 42 jaar.

DECOR

Een kapsalon uit de jaren tachtig, ergens in een Vlaams dorp. Drie zetels face public. Een kapstok, karretjes met krulspelden, enkele drogers, attributen voor een kapsalon.

EERSTE BEDRIJF**Scène 1 : Het dorp loopt leeg en andere zever**

(Brigitte staat krulspelden schoon te maken. Nicole op met tijdschrift in de hand)

NICOLE : De gazettenwinkel sluit.

BRIGITTE : Lap, weer een. Ze gaan hem toch overlaten!?

NICOLE : Pff ja, dat zal wel moeilijk zijn zeker? 't Is niet meer allemaal... Ze heeft er niks niet meer aan gedaan, sedert achtenvijftig zegt ze.

BRIGITTE : Daarom staat dat Atomiumke nog altijd in haar etalage. Ze is er blijven mee zitten. Al meer dan veertig jaar. Met wat opkuis, is't ter toch nog wat van te maken, van dat winkelke?

NICOLE : Ja? Ja, maar diene reuk.

BRIGITTE : Die steenratten. Als die weg zijn en dan ne keer tegoei met javel... Wie houdt er nu steenratten in zijne winkel.

(Nicole heeft haar schort aangetrokken en begint in het tijdschrift aan een kruiswoordraadsel)

NICOLE : Ze was nooit van de properste. 't Is goed voor een gazet of ne keer een verjaardagskaartje, maar gelijk snoep die niet ingepakt is...

BRIGITTE : Èèèè! 't Is voor een bloedvergiftiging te krijgen. En dat haar! Kijk, iedere keer als ik mij daarover moet buigen... "t is zo gelijk een opneemvod die niet goed gedroogd is... *(ze snuift even de denkbeeldige stank op.)* Och...

NICOLE : Ik doe toch altijd haar haar?

BRIGITTE : Alé ja. 'k Wil zeggen... Alé, gij hebt daar minder last van als ik. Van mij is dat, ja 'k weet niet, dat komt direct allemaal naar boven bij mij. Gaan ze verhuizen?

NICOLE : Neen, ze blijven gewoon van achteren wonen. Ze gaat een gordijn hangen en

wat geraniums en in d'etalage zetten.

BRIGITTE : Met hare vent ertussen als tuinkaboute.

NICOLE : Het wegzuigen van vet; tien letters.

BRIGITTE : Liposuctie!

NICOLE : 't Was zo gemakkelijk. Voor onze Flair en zo...

BRIGITTE : De volgende is de elektriekwinkel, ge zult het zien.

NICOLE : Ja gij. Die doen toch nog goeie zaken?

BRIGITTE : Niemand die doet hier nog goeie zaken Nicole. 't Vet is van de soep. Als gij een haardrogerke en wat lampen van vijfentwintig watt, goeie zaken vindt. 't Zullen daar wel veel sauciskes zijn. Allemaal door diene steenweg.

NICOLE : Ik heb een letter teveel.

(Brigitte kijkt over haar schouder naar het kruiswoordraadsel)

BRIGITTE : Één o. Lipo. Hij is open, de lettergreep. Hoe was het gisteren?

NICOLE : Ze zeggen niet veel. Ja, dat hij een kuur zou moeten volgen.

BRIGITTE : Ach ja, dan zijn ze 'r van af. Dat is gemakkelijk.

NICOLE : 't Is dat dat ik ook tegen Eddy zeg. Als hij binnen moet, is dat zeker voor drie maanden .

BRIGITTE : Alé gij! Zo lang!?

NICOLE : Hij gaat dat daar niet uithouden, dat weet ik zo al. En drie maanden... Ik zou hem missen. *(3 seconden pauze)* Ach kinderen. Een stad in Europa met toren ontworpen door Gustave Eifel.

BRIGITTE : Parijs. Met lange ij. 't Zijn diegenen die dat verkopen die ze moeten opsluiten. Alé, diegenen die "dat" toch verkopen. Een jointje, op zijne tijd, ja, dat kan geen kwaad. Om drie uur komt De Waele. Gade gij verven?

NICOLE : Maar 't is met dat, dat 't begint Brigitte.

BRIGITTE : Ik ben nog nooit nie verder gegaan dan ne joint.

NICOLE : Gij? Rookt gij?

BRIGITTE : Voor mij 't ontspannen.

NICOLE : Alé gij.

BRIGITTE : Ja zeg, als ik dat al nie meer mag hebben! Da komt binnen 's avonds,

diene rugzak wordt daar gesmeten, voeten op die salontafel -ik ga der eens een stalen plaat laten op monteren, want het hout begint uit te slijten- en klak, diene dvd aan. Een pintje; en meer komt er daar niet uit. Ja, van tijd tot tijd een goeie scheet.

NICOLE : Ik heb daar vroeger ook wel ne keer aan getrokken. 'k werd daar ziek van.

BRIGITTE : Ach ja, maar ge kunt dat ook in uwe sla doen, of meebakken in ne quatre quart. Ne space cake. Geef ne keer die krolspelden.

NICOLE : Wat moet ik met diene jongen doen.

BRIGITTE : Hij zal wel op zijn poten vallen. Hij is nog jong. Hoe waren wij, op diene leeftijd.

NICOLE : Toch niet zo. Wij wisten wat we gingen doen. 't Is toch just?

(Even een stilte)

BRIGITTE : Kijk, dat hij niet veel zegt, dat vind ik zo erg niet, hij heeft toch weinig te vertellen, maar dat scheten laten... Doet Eddy dat ook?

NICOLE : Zwijgt, soms in bed.

BRIGITTE : Èèèè!!!

NICOLE : En hij heeft altijd ne uitleg. Of 't waren de spruiten, of de ajuin. 't Is altijd mijn schuld. 'k Moet er soms uitspringen. Da 'k zeg: Eddy!

BRIGITTE : Alé, dat zijn toch geen krolspelden meer gelijk vroeger. Zie nu, dat is direct kapot. Ja, moest ik kunnen herbeginnen.

NICOLE : Ach ik niet, ik doe het nog altijd graag.

BRIGITTE : Niet met 't werk, met mijne vent.

NICOLE : Ach.

(Even een stilte)

En waar haalt gij dat dan?

BRIGITTE : Wat?

NICOLE : Awel, voor te roken.

BRIGITTE : Bij De Zutter hare zoon. Diene voze, met zijn vettig haar en diene oorbel.

Den diene is voor alles goed.

NICOLE : Amaai, moest zijn moeder dat weten.

BRIGITTE : Ja zeg, 't is nu ook mijne grossist niet . Zo af en toe wat, als ik het nodig heb... als mijne anti-depressiva mij in de steek laat. Wat doen zij daar tegenwoordig in? Dat werkt niet meer. Ik voel mij niet up. Ik moet Up, up, up zijn. Ik voel mij... gewoon.

NICOLE : Het zou wel spijtig zijn, moest de elektriekwinkel ook dichtgaan.

BRIGITTE : 'k Zeg het u, 't is een kwestie van maanden. Ge zult het wel zien, "totale uitverkoop". En dan nog, zullen ze op hun knieën moeten liggen. Met veel moeite misschien de kringloopwinkel, die hun magnetrons en keukenroboten zal komen opladen. shoppingcenter, 't is al wat dat er nog uitkomt bij de mensen. Tampax nodig: shoppingcenter. Gelijk de Mulder verleden week. Sorry zonne Brigitte, 'k ben met mijn haar eens in 't shoppingcenter geweest. Ik was daar toch juist met Lucien en ge moest geen afspraak maken. Met mijn haar in 't shoppincenter geweest. Wat haar!?! (*ze neemt een fotoboek*) Ik wil het zo, zei ze. Dat mens hier, heeft zeven kilo haar en zij twee gram!! Als ge met de droger op hare kop zit en ge knippert met uw ogen is 't al droog.

NICOLE : Wie blijft er dan nog over: wij, de apotheker, eu... De dinges, de beenhouwer, de Wolmolen...

BRIGITTE : Dat is geen winkel Nicole, dat is een gesticht, een goed doel; waar dat de mensen gaan, die niet meer tot in 't shoppingcenter geraken, of om dat ze daar geen extra-extra large onderbroeken met versterkt kruis en niet teveel elastiek hebben. Als ge in 't center maatje tweeënveertig vraagt, slaan die verkoopsters pal achterover. Koffieke?

NICOLE : Hmmm.

BRIGITTE : Ja, voor mij ook eentje.

(Nicole moet opstaan en de koffie in de keuken halen. Brigitte kijkt in de spiegel. Kijkt dan van heel dichtbij naar haar kraaienpootjes)

Ja lap! Nee !! 'k Heb mijne "primordiale intence" opgedaan en dan nog ne keer ne "City bloc" en 'k heb er éne bij! Nicole...

(Nicole op met koffie)

Zie nu. Nee nee, van dicht. Dat is ter toch éne bij!?

NICOLE : Toon eens. Neen, ge hebt er toch altijd vijf gehad. 't Zijn der vijf. Ik zie der vijf.

BRIGITTE : Wij kunnen ons dat niet permitteren, in onze stiel, oud worden. 't Is nu al zo stil, en als ze twee coiffeuses hebben met een stomazakje, dan kunnen we beter nu al de blok opleggen.

NICOLE : Maar nee gij. Verleden zaterdag... Goed dat uw moeder is komen helpen voor koppen te wassen.

BRIGITTE : Die zorgt nog voor ambiance ?

NICOLE : Wat wilt ge, zo een zaak dat die hier hadden. Ze waren zo gekend hier...

BRIGITTE : Ja, de middenstanders. En ook altijd open. Als onze pa dacht dat hij de verkoop van een paar appels of een pakske boter ging rateren... Ga maar naar Mimi en de çois, die zijn toch open. Dat waren nogal tijden.

NICOLE : *(Is terug bezig met haar kruiswoordraadsel)* Een Romeinse manier om het water om te leiden.

BRIGITTE : Om water om te... Dat weet ik nu niet zie. Maar 'k zal der opkomen. Maar ze zit zij daar goed, op hare service flat. Ik dacht, met onze pa, ze komt dat niet te boven, maar... Ze heeft het daar precies naar haar goesting.

NICOLE : 't Is ook een brave, hulder ma. Amaai, 'k zou willen dat het bij mij ook zo geweest was. Maar ja... 'k Was verdomme meer moeder over de kleinsten dan zij. Nicole, onze Ludo heeft ne snotneus. Nicole, de kleinste heeft in zijn broek gescheten... Och, moeke... Gaan dansen . 'k Was in 't school, diene dag, en ze stond weer eens in 't café aan den jukebox, als ze haar kwamen zeggen dat de kleinste verdrongen was in 't kanaal. Ja, dan viel ze natuurlijk van hare sus.

BRIGITTE : Een Romeinse manier om... Alé, ik kan der nu niet opkomen . Misschien moet ik hier eens vernieuwen. En met zo dingen aan de venster: knippen/brushing 20 euro, of 18...

NICOLE : Nicole leert niet goed, zei den directeur. Ja natuurlijk, 'k zat meer met mijn handen in de pompbak, dan met mijne neus in de boeken. Dan gaf ze mij nog

klop omdat ik de laatste was in 't school.

BRIGITTE : Och, trek het u niet aan. Ge kunt niet leven met het verleden . We moeten vooruit zonne kind.

(telefoon)

Salon Brigitte. Dag Bea. 'k Zal eens in den boek zien zie. Ja, dat gaat. Ne permanent? Ja, ge hebt dun haar Bea, ge moet oppassen. Een ondersteuning, dat zou beter zijn. Ja, dat is 't zelfde, maar niet zo agressief. Gaan we 't zo doen? Ach neen, 't is beter eerst kleuren en dan volgende week die ondersteuning. Ge moet dat wat laten rusten . Ja, tot straks. *(Haakt in)* Die wordt nu ineens zo grijs, die Bea.

NICOLE : Van haar dinges, haar bouwvergunning. Ze heeft daar toch ne soort aanbouw aan haar keuken gezet en naar 't schijnt zou't nu niet mogen. En nu is ze bang dat ze 't ga moeten afbreken.

BRIGITTE : Ja? Dat wist ik niet. Amaai, dan is ze nog aan haar nieuwe patatjes niet. Ze gaat zot worden.

NICOLE : Eddy heeft haar nochtans verwittigd. Als 't hij daar bezig was zei hij: Bea, ge hebt toch een vergunning? Dat trek ik mij allemaal niet aan, zei ze. 't Werkvolk ook, 't moet allemaal in 't zwart zijn, dan heb ik niet teveel werk aan mijne belastingsbrief, zei ze.

BRIGITTE : Ik zou zo willen dat Marc dat ook deed , zoiets na zijn uren. Maar ja, 't is ook een beetje ne luierik. Zegt hij tegen mij: ge zijt gij op uwe kop gevallen zeker? Als ik van de carrosserie kom, wil ik mijn rust, of zijn we hier alleen maar om te werken? 'k Zeg: gij verstaat dat niet. Ik ben een kind van zelfstandigen, en dat was altijd werken. Hij is naar boven gegaan.

NICOLE : Neen, wat dat dat betreft, heb ik geen klagen van Eddy. Maar ja, chauffageleggers, die hebben ze altijd nodig.

BRIGITTE : 't Is ne goeie. Vasthouden. En ook, de kleine, hij is er wel goed voor. 't Is waar. Vele zouden zeggen: ja tarara, 'k trek het mij niet aan, hij komt niet uit mijne zak.

NICOLE : En toch, ik denk, gelijk voor de gazettenwinkel, een jong koppel, die kunnen

daar toch nog hunne kost verdienen? Gazetten, sigaretten, lotto, ge hebt toch altijd iemand over de vloer.

BRIGITTE : Ja natuurlijk. Maar wel helemaal vernieuwen. Iets up to date. Dan ja. Zeg, ge hebt toch geen plannen!?

NICOLE : Ikke? Bijlange niet! 'k Ga mij al die last niet op mijne nek halen. Nee nee, 'k zeg dat zo maar.

BRIGITTE : Ach ja. Toon ne keer... Een Romeinse... verdomme, ik kan der niet opkomen. Voilà, ze zijn proper. (*De krulspelden zijn allemaal van haar ontdaan*) Ik zal toch iets moeten doen . Maar ja, nieuwe zetels, drogers... Eer dat dat terug verdiend is...

NICOLE : 't Zou wel knap zijn, zo ne keer opgefrist.

BRIGITTE : Opfrissen is niet genoeg. 't Is geen kwestie dat het vuil is. Neen, 't moet allemaal vernieuwd worden, gemoderniseerd. Luxe, dat is wat ze willen zien. Als ze buiten komen uit 't shoppingcenter, hun haar, dat ziet er uit, gelijk dat er ne bom in ontploft is, maar ze zijn content. Ze hebben in die brede zetels mogen zitten en die janet heeft hun wijsgemaakt dat ze er nog zo goed uitzien. Ten hoogste achtendertig , terwijl dat ze minstens tien jaar ouder zijn, en hun menopauze gelijk een valies achter hun gat slepen en hun eierstokken verschrompeld zijn als gedroogde pruimen.

NICOLE : Ik denk dat dat allemaal tijdelijk zal zijn. Ge zult wel zien; als ze 't moe zijn, staan ze hier allemaal terug. Blij dat ze bij Brigitteke en Nicolleke hun hart nog eens kunnen uitstorten. We kennen het seksleven van al de vrouwen hier beter dan dat van ons.

BRIGITTE : Behalve dat van Maria.

NICOLE : Ja, da 's raar . Die moved daar niet over.

BRIGITTE : Ze is voor de vrouwen .

NICOLE : Gij wel! Ze heeft twee kinderen.

BRIGITTE : Ja, die heeft ze gemaakt voor ze wist dat het woord "lesbisch" bestond.

NICOLE : Lesbisch. Alé jong... Met twee kinderen.

BRIGITTE : Ze is zij in den tijd getrouwd omdat iedereen dat deed; omdat het zo moest. Bang, voor haar ouders en voor iedereen. Ach ja, in diene tijd nog, dat was niet in de mode .

NICOLE : Alé gij. Denk gij dat? Amaai, diene Marcel...

BRIGITTE : De diene weet dat toch immers niet. Die heeft kleppen op zijn ogen. Voor hem is dat zijn Maria, zijn vrouwke.

NICOLE : Ocharme. Zijt gij daar zeker van? Aan wat ziet ge dat dan?

BRIGITTE : Als ik haar haar doe: goed kort Brigitte. Moet eens wat mèchkes hebben Maria? Nee nee, alleen maar knippen. En weet ge 't nog, verleden maand, met diene hittegolf? Ik had dat geel bloeske aan, dat zo gedecolteerd is. Ze zat goed naar mijn tetten te loeren.

NICOLE : Maar gij denkt dat.

BRIGITTE : 'k Heb het gezien. Ik ben geen blinde zonne. En dinges, die vriendin die ze heeft, die bij de politie is. Hallo Tokyo.

NICOLE : Op de coiffeurschool hadden we toch ook zo een meiske? Weet ge 't nog?

BRIGITTE : Anja. Ik ben die nog eens tegengekomen.

NICOLE : Ja?

BRIGITTE : Op den tram. Die rijdt nu met de tram.

NICOLE : Rijdt die met de tram?...

BRIGITTE : Zie kijk , dat maakt mij zo ambetant.

NICOLE : Watte...

BRIGITTE : Ewel, van die Romeinen en dat water...

NICOLE : Och, 't is mij nog nooit gelukt om hem helemaal op te lossen. En 't komt dan ook niet uit omdat ik zo een slechte spelling heb. Het verschil tussen een lange ij en e,i... 'k versta het niet.

BRIGITTE : Moet ik niet wat afvallen?

NICOLE : Ge zijt toch goed zo?

BRIGITTE : Dat is gene uitleg . Dat is gelijk ons moeder. Die vindt mij ook goed zo. Maar ik niet. Kleren, die moeten los hangen en niet zo... Gelijk een worst. Een paar kilokes misschien... 'k ga een fruitdieet doen.

NICOLE : Of stop met brood en patatten.

BRIGITTE : Een frietje af en toe, kan toch geen kwaad? *(Neemt haar telefoon op)* Godverdomme, diene telefoon die ligt toch goed op. *(Legt de hoorn aan haar oor)* Hallo, we zijn open zonne. *(Haakt terug in)*

NICOLE : Ik ga de handdoeken uit de droger halen.

BRIGITTE : ... Die het water omleiden... Aquaduct!!! Yes!!

BLACK OUT

SOUND: MUZIEK

Scène 2 : Het huwelijk en andere misstappen

TWEE WEKEN LATER

(Een klant heeft het salon verlaten. Nicole roept haar nog net na:)

NICOLE : Merci . Tot de volgende keer. 't Ligt goed zonne.

(Brigitte op met stapeltje gewassen handdoeken)

BRIGITTE : 't Is een schoontje .

NICOLE : Ja, op foto kunt ge daar zo weinig van... Maar het trekt niet op haar.

BRIGITTE : Nee, 't is helemaal hare man. Die ogen. Freddy gewisseld en gedraaid.

NICOLE : *(Ruimt op)* En thuis bevallen... Da 's durven .

BRIGITTE : Ja zeg, op zo ne stoel, zei ze.

NICOLE : Maar ja, de vroedman was erbij. Die weten wel, als er iets verkeerd gaat, dat ze de dokter moeten bellen.

BRIGITTE : Ik zou toch echt... Neen, geef mij dan maar 't moederhuis. Maar ja...

(Stilte)

En ze heeft niet teveel zeer gehad zei ze.

NICOLE : Ze heeft chance zonne. En voor haar eerste. Bij mij ging het niet zo gemakkelijk.

BRIGITTE : Hoe is 't er nu mee?

NICOLE : Gisterenavond zei hij: mama, haal mij hier uit. Ik wil thuis zijn. Maar ‘k zeg: manneke, dat gaat niet. Hier krijgt ge de juiste medicamenten. En thuis... Ik weet dat hij dan toch weer naar die gasten gaat... En die duwen hem van alles in zijn pollen. Ik weet hoe ‘t gaat. Ge moogt gij zeggen: blijf daar af Sven... Dat helpt toch niet.

BRIGITTE : En hadde gij veel zeer?

NICOLE : Ze hebben moeten knippen. Drie kilo acht.

(Stilte)

Maar waarom adopteert ge der geentje?

BRIGITTE : Dat is ’t zelfde niet Nicole. Als ze klein zijn ja, maar ne keer zo rond hun vijftiende is ’t van: gij zijt mijn ma niet, en pa is niet mijn pa, maar ne klootzak. Ja, daar zou hij nu wel gelijk in hebben. En dan begint de miserie en ’t gezeik. Wie is mijn moeder, ik wil haar zien... Ge ziet dat toch op tv. Die kinderen kunnen heel moeilijk doen, en heel ondankbaar zijn.

NICOLE : Daarvoor moet ge ze niet op de wereld zetten, voor dankbaarheid te zijn.

BRIGITTE : Neen, het zou van mij moeten zijn. Maar ja, ‘k heb dat nu al wel uit mijne kop gezet zonne. Alleen Marc zijn moeder niet.

NICOLE : Ze zegt daar toch nooit niets van?!!

BRIGITTE : Nee, maar met die ogen . Zo zien... Zo van: in uwe buik is ’t niet gelijk dat het normaal moet zijn bij een vrouw. En “mijne” zoon valt just op zoiets.

NICOLE : Als ze komen, vergeet ge ne 427/b te bestellen. ’t Is de laatste tube. Een blikke?

BRIGITTE : Light.

(Nicole gaat naar de keuken)

‘k Heb het er over gehad , met Marc, over de veranderingen hier.

NICOLE : Ach ja? En?

BRIGITTE : Hij begon te lachen. ‘k Zei tegen hem: ge vergeet dat al uw foliekes wel

betaald worden van wa da 'k ik binnenbreng lekkere.

NICOLE : En wat zei hij?

BRIGITTE : Niet veel. Met zijne mobilehome. Hij staat daar nu. Twee keer mee weggeweest en hij wilde naar de Dominikaanse, voor te kunnen stoefen op zijn werk, dat daar zo'n schone wijven zijn. Ja, wat hoeren die daar aan de bar hangen. In 't vliegtuig zei ik het hem: laat nu uw bloed maar trekken. Ik heb niks gedaan, zei hij. Nee, hij zal hem tussen de deur gestoken hebben.

NICOLE : Zet hem in de gazet .

BRIGITTE : Hij wil niet. 'k Zeg: ja, wacht nog wat, tot hij helemaal uit de mode is, dan krijgt ge hem nog niet aan 't oud ijzer kwijt.

(Even een stilte)

'k Heb goesting voor eclairs.

NICOLE : 't Is woensdag, de bakker is toe.

BRIGITTE : 'k Ben er gisteren gaan halen. Da 's iets wat ik altijd in huis heb, voor als ik mijn depressies voel opkomen. *(Af. Komt terug op met doosje eclairs)* Hier, pak maar.

NICOLE : 'k Had dan beter koffie gezet.

BRIGITTE : Hoe zit dat nog, bij u thuis... met seks en zo.

NICOLE : Och... Ja, goed.

BRIGITTE : Ja maar ja... Goed, of is 't zo gelijk dat ge de was moet doen iedere week. Omdat ge hem "moet" doen.

NICOLE : Nee... 't is...

BRIGITTE : Is 't onverwacht, of ligt diene dag vast, per week... of per maand.

NICOLE : Nee gij! Dat is nog... alé ja, niet meer gelijk in 't begin ... maar... Ja.

BRIGITTE : Ge proeft dat ze van gisteren zijn ? Gelijk in 't begin, dat is 't bij niemand. Maar hij wordt toch nog heet?

NICOLE : Ja zeg Brigitte... Ja.

BRIGITTE : Ik vraag mij af, met wat dat Marc hem nog recht krijgt. In ieder geval niet, als 't hij mij in mijne blote ziet. 'k Heb al eens tussen zijn dvd's gezocht of dat er daar gene porno tussen zit...

NICOLE : Dat is toch een schoon rokske ? ‘k Heb het altijd graag gezien.

BRIGITTE : Maar zo ne keer goed poepen, zo echt met passie ... ‘k Zou niet meer weten hoe dat dat is. Zo ne keer goed vast pakken... ’t gevoel hebben... dat ge niet alleen zijt. Amaai, in ’t begin... Wij hadden geen bed nodig. Op de trap, de keukentafel... Maar nu... als ’t er nog van kwam, dacht ik: zijt gij nu met mij aan ’t vrijen of in uw eentje bezig?

(Stilte)

NICOLE : Och ja, ’t is overal iets.

BRIGITTE : Een klein beetje tederheid, is dat echt teveel gevraagd?

NICOLE : *(Gaat achter de kapstoel staan, waar Brigitte inzit en legt haar armen om haar heen)* Och schatje... ’t Zijn mannen .

BRIGITTE : Da ’s geen excuus . Is hun lul dan een excuus?

NICOLE : Ik denk dat... Bij mannen is dat anders . Die voelen die dingen niet gelijk wij.

BRIGITTE : Weet ge wat diene smeerlap tegen mij zei, verleden week? Hij had een paar Duvels op . Hij zei: “ik zou hier wel ne keer een doos Tampax willen zien, of maandverbanden. Dat is toch normaal Brigitte, in een huis waar dat er een vrouw is?”

NICOLE : Zei hij dat?

BRIGITTE : ‘k Zei: goed, ‘k zal een doos Tampax kopen, ge kunt er dan ene in uwe hol steken.

(Stilte)

NICOLE : Brigitte luister, ik wil niet stoken, ge weet, ik ben zo niet . Maar... Het gaat toch al lang niet meer goed tussen hulle. Waarom... Alé, zoudt ge dan niet beter uiteen gaan?

BRIGITTE : Och, zijn moeke . Dat kan hij zijn moeke niet aandoen. Als we daar gaan eten dan is ’t van schatje van hier en schatje van daar... Moeke moet denken dat alles goed gaat met haar zoontje. Ze moest eens weten.

NICOLE : (*Is in het afspraakboek aan het kijken*) De Schoemaker om drie uur, met de twee kindjes. Zal ik de kindjes doen?

BRIGITTE : Ja Nicole, doe gij de kindjes! Doe de kindjes maar. Ge weet hoe der mee om gaan, met kindjes!

NICOLE : Maar alé, ik zeg dat daar niet voor. 't Was er uit zonder da 'k het wist.

BRIGITTE : Jaja, 't is goed. Och godverdomme.

NICOLE : Ge moet dat wat uit uwe kop zetten. Ik heb het mijne toch ook gehad?

BRIGITTE : Ja, maar dat is al lang geleden .

NICOLE : Ja maar ja, 'k ben der toch door ontmoeten. En ik was blij. Ik was blij dat gij er waart.

BRIGITTE : 't Was ne deugeniet. Och jongens toch, van ne smeerlap gesproken. Is 't hij nog altijd bij diene klodder?

NICOLE : Nee, dat is al lang gedaan. Heb ik dat niet gezegd? 'k Heb u dat toch gezegd?

BRIGITTE : (*Is handdoeken aan het plooien*) Die zijn toch niet wit niet meer ? Zie dat af.

NICOLE : Javel in uw spoelwater...

BRIGITTE : Dan kan ik ze weggoeien na een jaar. Dat slijt te rap.

NICOLE : Zou dat waar zijn, van diene poeder, waar dat die actrice daar reclame over maakt? Alé, hoe heet ze nu weer. Van "allemaal op een rijtje".

BRIGITTE : Die doen dat immers voor 't geld. Wat kan haar dat nu schelen. Die zal hare was wel niet zelf doen.

NICOLE : Met de Eddy heb ik wel getroffen. Pas op, hij heeft ook zijn rare kantjes zonne. 't Moet ook wel allemaal naar zijn goesting zijn.

BRIGITTE : Ace delicaat. Hebt ge die reclame al gezien? Met die bomma? Die zo zegt dat ze de kleren van haar kleinzoon wel proper krijgt? Ze giet dat daar zo over, en haar dochter die dan schrikt. Dat is toch van dat ? Of is dat van iets anders? Nee, dat is van dat.

NICOLE : Gisteren nog. We zijn toch twee weken geleden naar de Ikea geweest, voor zo een nieuw kaske voor boven mijne pompbak, ge weet wel . En 'k zeg: Eddyke, steek dat nu eens eindelijk ineen. Ja, en ineens, 't schoot in een verkeerd keelgat. Maar ja, dat is rap over bij hem.

(telefoon)

BRIGITTE : Salon Brigitte. Dag ma. Goed ja. Hoe, ge hebt suiker? Zijn ze daar zeker van? Wat zegt hij? Ja? Ach ja, dan is 't nog zo erg niet... ja... Ja natuurlijk. Dan zult ge moeten oppassen ma. Ach ja. Ach ja nee, dat zeker niet. Nee, hebt gij gekeken? Ligt ze in 't hospitaal? Kanker? Ja maar ja ma, 't is maar tv . Die zal er wel weer bovenop komen, ge zult wel zien. Ma, dat is maar een rol dat ze spelen zonne. Rustig. Ach ja, dat had ik nog niet gezegd. De gazettenwinkel die sluit ook. Ja, vuile Irma ja. Ja, 'k zal het doen. Ge hebt de groeten terug. Dag ma. Belt ge morgen? Ja... dag... dag. *(Haakt in)* De groeten van ons ma. Ze heeft nu 't begin van 't suiker. *(Kijkt in de spiegel. Trekt haar huid strak)* 'k Moet ne facelift hebben. Mijn smoel laten doen.

NICOLE : Weet gij dat het mij eigenlijk niks kon schelen, dat hij het huis had leeggemaakt? Ik ben in bad gaan liggen. Ik wou alles van mij afwassen. Al die kloppen, die wilde ik allemaal wegwassen.

BLACK OUT

SOUND: MUZIEK

Scène 3 : Let's have a party en doen alsof er niets aan de hand is

2 MAANDEN LATER

(Er staat een bord: Knippen & Brushing 19€)

BRIGITTE : Ja, dat zal wel, dat dat verschieten is.

NICOLE : Achter al die jaren. 'k Dacht dat ze dood was. 'k Zeg tegen haar: van waar komde gij? Van Duitsland, zegt ze.

BRIGITTE : Amaai, van bij den Dolf.

NICOLE : Ach ja, zegt ze, 'k had hem leren kennen in ne café aan 't station in